

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter genom att det angripna beslutet inte helt har delgetts
 - Sökanden gör gällande att denne inte helt har delgetts det angripna beslutet, vilket strider mot artikel 1 första stycket FEU, artiklarna 15, 296 och 298 FEUF och artiklarna 42 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan). De uppgifter som inte delgetts sökanden är centrala för beslutet och sökanden måste ha kännedom om dem för att förstå och kontrollera de beräkningar som gjorts för att fastställa förhandsbidraget.
2. Andra grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter genom bristande motivering i det angripna beslutet
 - Sökanden gör gällande att det angripna beslutet strider mot motiveringsskyldigheten, vilken framgår av artikel 296.2 FEUF och artikel 41.1 och 41.2 c i stadgan, eftersom varken grunderna för beräkningen eller detaljer i beräkningen angetts. Med hänsyn till svarandens utrymme för eget skön har svarandens bedömningar och skälen därtill inte angetts.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter genom att sökanden inte hörts
 - Sökanden gör gällande att denne, i strid mot artikel 41.1 och 41.2 c i stadgan, varken hörts innan det angripna beslutet antogs eller innan förhandsbidraget fastställdes med stöd av det angripna beslutet.
4. Fjärde grunden: Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 ⁽¹⁾ har rättsstridigt använts som grund för det angripna beslutet
 - Sökanden gör gällande att artiklarna 4–7 och artikel 9 i delegerade förordningen 2015/63 och bilaga I till samma förordning — vilka det angripna beslutet grundar sig på — föreskriver ett system för fastställande av förhandsbidrag som helt saknar transparens, vilket strider mot artiklarna 16, 17 och 47 i stadgan, inte gör det möjligt att säkerställa att artiklarna 20 och 21 i stadgan iaktas samt strider mot principerna om proportionalitet och rättssäkerhet. Denna grund anförs också alternativt vad gäller bestämmelserna i direktiv 2014/59/EU ⁽²⁾ och i förordning (EU) nr 806/2014 ⁽³⁾, vilka reglerar det bidragssystem som genomförts genom den delegerade förordningen 2015/63. Dessa är enligt sökanden oförenliga med ovan nämnda grundläggande rättigheter och unionens grundläggande värderingar.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 17.1.2015, s. 44).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

Talan väckt den 8 juli 2019 — Portigon mot SRB

(Mål T-481/19)

(2019/C 305/70)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Portigon AG (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaterna D. Bliesener, V. Jungkind och F. Geber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 16 april 2019 angående beräkning av förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden för år 2019 (ref SRB/ES/SRF/2019/10) såvitt beslutet avser sökanden;
- vilandeförklara målet enligt artikel 69 c och d i tribunalens rättegångsregler fram till dess att tribunalen meddelat dom i målen T-365/16, T-420/17 och T-413/18 eller på annat sätt avgjort dessa mål;
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 70.2 första, andra och tredje stycket i förordning (EU) nr 806/2014 ⁽¹⁾ jämförd med artikel 8.1 d i genomförandeförordning (EU) 2015/81, ⁽²⁾ artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU ⁽³⁾ och artikel 114 FEUF.
 - Sökanden anser att svaranden gjorde fel då svaranden ålade sökanden att betala bidrag, eftersom det i förordning (EU) nr 806/2014 och direktiv 2014/59/EU inte finns några bestämmelser om obligatoriska bidrag för institut. Enligt artikel 114 FEUF är det förbjudet att ta ut bidrag från institut som sökanden.
 - Lagstiftaren fick inte grunda bidragsplikt på artikel 114 FEUF på grund av bristande relevans för den inre marknaden. Harmoniserade regler om bidrag inom Europeiska unionen gör det inte lättare att utöva de grundläggande friheterna och de avhjälp inte heller avsevärd konkurrenssnedvridning med avseende på institut som lämnat marknaden.
 - Sökanden anser att svaranden gjorde fel då svaranden ålade sökanden att betala bidrag, eftersom sökanden inte är exponerad för några risker. Det är uteslutet att sökanden kommer att avvecklas enligt bestämmelserna i förordning (EU) nr 806/2014 och sökanden kan inte påverka stabiliteten inom det finansiella systemet.
 - Sökanden har inte påbörjat någon ny affärsverksamhet sedan år 2012 och befinner sig i resolution med anledning av ett stödbeslut som meddelats av kommissionen. Den största delen av kvarstående förpliktelser består i förvaltning för en annan enhet.
 - Delegerad förordning (EU) 2015/63 ⁽⁴⁾ strider mot artikel 114 FEUF och artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU såsom en väsentlig faktor vid bidragsberäkningen (artikel 290.1 andra meningen FEUF).
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan) på grund av att det utifrån beräkningsförfarandet inte är möjligt att få en fullständig motivering till det angripna beslutet. Beräkningen går inte att tillämpa i den del som den baseras på delegerad förordning (EU) 2015/63.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artiklarna 16 och 20 i stadgan eftersom det angripna beslutet — med avseende på den speciella situation som sökanden befinner sig i — strider mot den allmänna likhetsprincipen. Dessutom utgör det angripna beslutet en oproportionerlig kränkning av sökandens näringsfrihet.
4. Fjärde grunden (som åberopas alternativt): Åsidosättande av artikel 70.2 i förordning (EU) nr 806/2014 jämförd med artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU, eftersom svaranden — då den beräknade bidragsbeloppet — borde ha uteslutit riskfria åtaganden från de relevanta åtagandena.

5. Femte grunden (som åberopas alternativt): Åsidosättande av artikel 70.6 i förordning (EU) nr 806/2014 jämförd med artikel 5.3 och 5.4 i delegerad förordning (EU) 2015/63, eftersom svaranden gjort en felaktig beräkning av sökandens bidrag på grundval av en bruttoberäkning av derivatkontrakt.
6. Sjätte grunden (som åberopas alternativt): Åsidosättande av artikel 70.6 i förordning (EU) nr 806/2014 jämförd med artikel 6.8 a i delegerad förordning (EU) 2015/63 eftersom svaranden gjorde fel då den ansåg att sökanden är ett institut som befinner sig under omorganisering.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 41.1 och 41.2 a i stadgan, i det att svaranden borde ha berett sökanden tillfälle att yttra sig innan det angripna beslutet fattades.
8. Åttonde grunden: Åsidosättande av artikel 41.1 och 41.2 c i stadgan och av artikel 296.2 FEUF i det att svaranden underlåtit att i vederbörlig ordning motivera det angripna beslutet.

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).
 - (²) Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).
 - (³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).
 - (⁴) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Talan väckt den 8 juli 2019 — CV m.fl. mot kommissionen

(Mål T-496/19)

(2019/C 305/71)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: CV, CW och CY (ombud: advokaten J.-N. Louis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut att avslå sökandenas begäran av den 4 juni 2018, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att avslå deras begäran att vidta åtgärder för att sätta stopp för åsidosättandet av principen om likvärdighet i köpkraft mellan tjänstemän och anställda oavsett anställningsort, åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten och principen om likvärdighet i köpkraft mellan tjänstemän oavsett anställningsort. Sökandena har för det första gjort gällande att det angripna beslutet helt saknar motivering, vilket hindrar dem från att förstå om beslutet är välgrundat och gör det inte möjligt för tribunalen att utföra sin prövning. För det andra anser sökandena att de tjänstgör under samma förutsättningar som deras medarbetare vid Europeiska kommissionens representa